

Dr. Balogh Ildikó emlékére

Elképzелhetetlen, hogy nincs többé! Hogy nem hív fel többé telefonon lelkesen előadva újabb ötleteit. Hogy nem találkozunk többé vezetőségi és szakmai kollégiumi üléseken, ahol mindig tele volt fontos megbeszélnivalókkal. Hogy nem utazunk többé együtt kongresszusra, ahol szinte egyedülként végigülte az összes szekciót. Ildikó 2014 augusztusában tragikus hirtelenséggel eltávozott. Fel foghatatlan, hogy már nincs közöttünk!

Dr. Balogh Ildikó 1972-ben kapta meg orvosi diplomáját a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karán. PhD és kandidátusi fokozatát 1994-ben szerezte meg, disszertációjának címe „A szívizom vérellátásának, életképességének vizsgálata izotópdiagnosztikai módszerekkel” volt. 1976-1980 között az Országos Kardiológiai Intézetben, 1980-1992 között az Orvostovábbképző Egyetemen egyetemi tanársegédként, majd 1985-től egyetemi adjunktusként dolgozott. 1991-től a Nemzetközi Egészségügyi Központban (IMC, Budapest) kezdett dolgozni, 2003-tól az Izotópdiagnosztika vezetőjeként. 1992-től a Fővárosi Önkormányzat Uzsoki utcai Oktató Kórházának Nukleáris Medicina Osztályát vezette osztályvezető főorvosként. 1980-ban radiológia, 1986-ban nukleáris medicina szakvizsgát tett.

Az izotópdiagnosztika és az izotópterápia elkötelezett híve volt. Ezen belül is „szívügye” a nukleáris kardiológia minél szélesebb körben történő elterjesztése volt hazánkban, méltó helyének kiharcolása a diagnosztikus protokollokban. Tevékenységét az utóbbi években elsősorban a hibrid módszerek területén végezte. 2004-ben megalakította, és sikeresen vezette a Magyar Kardiológusok Társaságán belül a Nukleáris Kardiológia munkacsoportot, ami később kiegészült a hibrid képalkotással is. Minden hazai és nemzetközi fórumon fáradhatatlan lelkesedéssel hirdette a nukleáris kardiológia fontosságát. Munkája sikerességét jelzi, hogy 2010-ben megkapta a Magyar Kardiológus Társaság „Pro Societate” kitüntetését.

Emellett azonban a nukleáris medicina sok más területén is úttörő volt, pl. a receptor-vizsgálatok, illetve a fájdalomcsontmetasztázisok radioterápiája bevezetésének, országos elterjesztésének területén. Munkásságának eredményeként osztálya 2011-ben elnyerte – az országban elsőként – az UEMS európai akkreditációját.

Több mint 30 évig tagja volt a „Hevesy György” Magyar Orvostudományi Nukleáris Társaságnak, 2 cikluson keresztül volt főtktár, majd a MONT elnöke lett. 12 évig tehát meghatározó alakja, illetve első számú vezetője volt szakmánknak. Emellett számos egyéb hazai és külföldi tudományos társaságnak is tagja volt. 1998 óta volt tagja a Nukleáris Medicina Szakmai Kollégiumnak, 2011-ben a Nukleáris Medicina Tanács elnökévé választották. Társaságunk 2011-ben Hevesy Emlékérmeket adományozott Neki, amely több mint 4 évtizedes lelkes és kitartó munkájának, szakmánkra gyakorolt hatásának jól megérdemelt jutalma volt.

Lelkes szervező munkát végzett az IME Képkötő Tagozatának tudományos ülésein. Szinte valamennyin részt vett, legtöbbször előadással, de sokat dolgozott a programok összeállításában, az előadók szervezésében, a lap megjelenésében is. Óriási űrt hagyott maga után!

Az utóbbi években szorosabban együtt dolgozhattam Vele, így még jobban megismerhettem lelkiismeretességét, segítőkészségét, szakmánk iránti elkötelezettségét, talán azt is kimondhatom, hogy barátok lettünk. Így nem csak munkatársamat, de jó barátomat is elvesztettem tragikus halálakor.

A szakmai karrier mellett 2 felnőtt, diplomás, sikeres leánygyermek édesanyja és többszörös nagymama volt. A szakmánkban dolgozó nők pontosan tudják, hogy milyen nehéz a család és a hivatás közötti örökös egyensúlyozás. Neki ez is sikerült!

Tavalyi szabadságának megkezdése előtt néhány nappal beszélünk telefonon. Azt mondta, végre időt fog fordítani a pihenésre is, nagyon várta, hogy együtt legyen lányával, unokáival. Akkor nem gondoltam, hogy az volt utolsó beszélgetésünk, hogy azon a nyáron örökre megpihen majd.

Ildikó, nyugodjál békében!

2015. május 4.

Dr. Zámbo Katalin
a MONT elnöke